

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας – Ανεξάρτητος

Ερώτηση προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

ΘΕΜΑ: Θα καταργήσετε τη ρύθμιση που αντίκειται στην Ευρωπαϊκή νομοθεσία;

Στην ελληνική νομοθεσία και ιδιαίτερα στον τομέα της ασφάλισης αστικής ευθύνης υπάρχουν ορισμένες ρυθμίσεις, οι οποίες έρχονται σε άμεση αντίθεση προς τη νομοθεσία της ευρωπαϊκής ένωσης και υποβαθμίζουν τη θέση του έλληνα πολίτη έναντι των πολιτών των υπολοίπων κρατών-μελών της Ένωσης. Έτσι παραβιάζεται ευθέως **το κοινοτικό κεκτημένο**, όπως αυτό προσδιορίζεται στην επίσημη ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίκληση του κοινοτικού αυτού κεκτημένου γίνεται κατά κόρον από όλα τα όργανα της πολιτειακής και πολιτικής δομής της χώρας μας και ζητείται ο σεβασμός του από τους φίλους και αντιπάλους. Όμως το κοινοτικό αυτό κεκτημένο δεν σέβεται πρωτίστως ο έλληνας νομοθέτης, όπως αποδεικνύεται από τις ρυθμίσεις που αυτός έχει υιοθετήσει στον τομέα της κάλυψης αστικής ευθύνης στα τροχαία ατυχήματα. Μία από τις ρυθμίσεις αυτές είναι και η ακόλουθη:

A. Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

Στο άρθρο 19 παρ. 5 του Προεδρικού Διατάγματος 237/1986, με το οποίο κωδικοποιήθηκε ο Νόμος 489/1976, ορίζεται ότι στην περίπτωση κατά την οποία το Επικουρικό Κεφάλαιο ευθύνεται σε αποζημίωση προσώπων που ζημιώθηκαν λόγω θανάτωσης συγγενούς τους ή σωματικών βλαβών ή υλικών ζημιών από αυτοκινητικά ατυχήματα, η έκταση της οφειλής του περιορίζεται σε ότι υπολείπεται, αφού προηγουμένως αφαιρεθεί το ποσό και μόνο εκείνο το οποίο υποχρεούται για την ίδια αιτία να καταβάλει στον ζημιωθέντα ασφαλιστικό ταμείο ή άλλος συναφής οργανισμός κοινωνικής ασφάλισης. Η ρύθμιση αυτή προστέθηκε με το άρθρο 5 παρ. 3 του ΠΔ 264/1991. Στην πράξη η πάρα πάνω διάταξη έχει τα ακόλουθα αποτελέσματα: Αν κάποιος εμπλακεί σε τροχαίο ατύχημα που προκάλεσε ο ίδιος και ο ζημιωθείς τραυματίζεται, νοσηλεύεται σε νοσοκομείο και τα έξοδα της νοσηλείας του πληρώνει ο ΕΦΚΑ (πρώην ΙΚΑ) ή οποιοσδήποτε άλλος φορέας κοινωνικής ασφάλισης, τότε καλείται ο προκαλέσας το ατύχημα να πληρώσει ο ίδιος στο φορέα αυτό τα έξοδα που ο τελευταίος κατέβαλε για τον ασφαλισμένο του, διότι το Επικουρικό Κεφάλαιο και μόνο αυτό απαλλάσσεται με την πάρα πάνω διάταξη από την αντίστοιχη υποχρέωση.

B. Η ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Με την νομοθετική αυτή ρύθμιση παραβιάζονται ευθέως οι ακόλουθες διατάξεις του δικαίου της Ε.Ε.: 1) Η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 4 της Δεύτερης Κοινοτικής Οδηγίας που έχει αριθμό 84/5/ΕΟΚ, η οποία ενσωματώθηκε στο εσωτερικό μας δίκαιο με το ΠΔ 264/1991 και η οποία θεσπίζει τον κανόνα ότι «κάθε κράτος μέλος ιδρύει ή εγκρίνει οργανισμό, αποστολή του οποίου είναι να αποζημιώνει τουλάχιστον εντός των ορίων της υποχρέωσης ασφάλισης τις υλικές ζημιές ή τις σωματικές βλάβες που προκαλούνται από οχήματα αγνώστων στοιχείων ή για τα οποία δεν έχει ολοκληρωθεί η υποχρέωση ασφάλισης που προβλέπεται στην παράγραφο 1». Ο οργανισμός αυτός αποζημιώσεως είναι στην Ελλάδα το Επικουρικό Κεφάλαιο. 2) Επίσης παραβιάζεται η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 2 της ίδιας πάρα πάνω Δεύτερης Κοινοτικής Οδηγίας η οποία ορίζει επακριβώς ποια είναι τα ελάχιστα ποσά ασφαλιστικής κάλυψης τα οποία πρέπει να τηρούνται σε κάθε περίπτωση.

Με την πάρα πάνω νομοθετική ρύθμιση φαλκιδεύεται ευθέως η προστασία που παρέχουν οι κοινοτικές οδηγίες στον ασφαλισμένο, αφού από το ασφαλιστικό ποσό αφαιρείται το οποιοδήποτε ποσό διεκδικεί ο φορέας κοινωνικής ασφάλισης και το οποίο ποσό τελικά

καλείται να πληρώσει ο ασφαλισμένος στην ασφαλιστική εταιρία της οποίας ανακλήθηκε η άδεια.

Γ. ΤΟ ΑΔΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΟΓΟ ΓΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΑΥΤΗΣ

Η πάρα πάνω ρύθμιση του έλληνα νομοθέτη οδηγεί στο πάρα κάτω αποτέλεσμα, το οποίο όχι μόνο είναι άδικο και παράλογο, αλλά αντιστρατεύεται και προς το ετοιχειώδες περί δικαίου αίσθημα του λαού μας. Και αυτό διότι ο πολίτης, ο οποίος πλήραινε κανονικά τα ασφαλιστρα σε όλη τη διάρκεια του οδηγικού του βίου, συμμορφούμενος προς υποχρέωση που του επιβάλει το ίδιο το κράτος, να έχει ασφαλισμένο δηλαδή το αυτοκίνητο του, καλείται να πληρώσει αποζημίωση την οποία σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο είναι υποχρεωμένο να πληρώσει το Επικουρικό Κεφάλαιο που επιτελεί λειτουργία ασφαλιστή. Από την άλλη πλευρά ο φορέας κοινωνικής ασφάλισης ενώ εισέπραττε κανονικά τις ασφαλιστικές εισφορές από τον ασφαλισμένο του για να τον καλύψει ακριβώς σε περίπτωση ασθένειας ή ατυχήματος του (ανταποδοτικές εισφορές) έρχεται να εισπράξει από τον νομιμόφρονα πολίτη και τις δαπάνες στις οποίες ο φορέας αυτός υποβλήθηκε ως αντάλλαγμα των ασφαλιστικών εισφορών προς τον ασφαλισμένο του. Και αυτό συμβαίνει από ένα καθαρά τυχαίο γεγονός, όπως στην περίπτωση που ανακαλείται η άδεια λειτουργίας της ασφαλιστικής επιχείρησης διότι αυτή δεν ήταν σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τις οποίες ανέλαβε έναντι των ζημιωθέντων τρίτων. Για το γεγονός αυτό καμία ευθύνη δεν βαρύνει τον ασφαλισμένο, αλλά αποκλειστικά τις αρμόδιες υπηρεσίες του κράτους, οι οποίες δεν μερίμνησαν ώστε η ασφαλιστική εταιρία να έχει επαρκή κεφάλαια προκειμένου να αντιμετωπίσει τις οικονομικές της υποχρεώσεις. Τα ανεπιεική και άδικο αποτελέσματα στα οποία οδηγεί η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση όπως επίσης και οι αντίστοιχες ευθύνες του κράτους έχουν επισημανθεί και από τα ελληνικά δικαστήρια. (Έτσι έχουν κρίνει οι αποφάσεις 66/2015 και 96/2013 του Ειρηνοδικείου Πειραιά, 345/2013 του Τριμελούς Εφετείου Ιωαννίνων και 1958/2014 του Εφετείου Αθηνών, οι οποίες και στιγμάτισαν τη ρύθμιση αυτή του έλληνα νομοθέτη.)

Κατόπιν τούτων ερωτάσθε:

- Η ανωτέρω νομοθετική ρύθμιση θα καταργηθεί άμεσα για τους πάρε: πάνω λόγους και θα έχει αναδρομική ισχύ για όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο φορέας κοινωνικής ασφάλισης διεκδικεί από τον ιδιώτη αποζημίωση για τις παροχές που πρόσφερε στον ασφαλισμένο του, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί απόφαση έστω και αμετάκλητη εις βάρος του, καθότι αυτό επιβάλει η βασική διάταξη του άρθρου 4 του Συντάγματος που θεσπίζει την ισότητα των Ελλήνων;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος